

1330/13 זג"ץ

**בבית משפט העליון
בשבתו בבית משפט גבוה לצדק**

העותרים

1. קבהא
2. קבהא
3. המוקד להגנת המרט מיסודו של ד"ר לוטה זלצברגר
ע"י ב"כ עו"ד שירה הרצנו
שדי רוטשילד 4 תל אביב-יפו 66881
טל': 03-5606080; פקס': 03-5606083

נ ג ד

המשיבים

1. המפקד הצבאי לאיזור הגדה המערבית
2. ראש המנהל האזרחי
3. היועץ המשפטי לגדה המערבית
על ידי פרקליטות המדינה,
משרד המשפטים ירושלים
טל': 02-6466830; פקס': 02-6467011

תגובה מקדמית מטעם המשיבים

בהתאם להחלטת כב' השופטת ברק-ארז מיום 18.2.13, ולארכות שניתנו, מתכבדים המשיבים להגיש את תגובתם המקדמית לעתירה, כדלקמן.

1. עניינה של העתירה בבקשת העותרים 1 ו- 2 (להלן: **העותרים**), כי יונפק להם היתר כניסה למרחב התפר שיאפשר להם לעבד את אדמותיהם. כן התבקש בית המשפט הנכבד ליתן צו על-תנאי המורה למשיבים לבוא וליתן טעם מדוע "לא יעמדו בלוח הזמנים לטיפול בבקשות, הקבוע בנהליהם, וישיבו, בהתאם ללוח הזמנים אליו התחייבו, לבקשתו של העותר לחידוש היתר הכניסה למרחב התפר".
2. עמדת המשיבים הינה כי דין העתירה להידחות על הסף משלא נפל כל פגם בהתנהלות המשיבים, ומכיוון שבנסיבות העניין לא מוצה ההליך המנהלי בעניינם של העותרים, והכל כפי שיפורט להלן.
3. הרקע הכללי באשר לצורך הביטחוני במרחב התפר, ההיתרים הניתנים בו, והיקפם הרחב פורט בהרחבה בפני בית משפט נכבד זה בגדרי תגובות המשיבים למספר רב של עתירות (ראו לשם הדוגמא תגובתם המקדמית של המשיבים בבג"ץ 8283/12 **מראעבה נ' המפקד הצבאי לאיזור הגדה המערבית** שהוגשה ביום 26.12.12). משכך, ומאחר שלעמדת המשיבים עתירה זו עוסקת בעניינם הפרטני של העותרים, ניגש ישירות לעניינם.

עניינם הפרטני של העותרים

4. כפי שנמסר מטעם המינהל האזרחי העותרים מתגוררים בישוב טורה אל גרביה, בנפת ג'נין. כנגד העותרים לא קיימת מניעה ביטחונית לכניסתם למרחב התפר.

5. בעבר החזיקו העותרים בהיתרי כניסה למרחב התפר לצרכים חקלאיים. תוקפו של ההיתר האחרון שבו החזיק העותר 1 פג בתאריך 20.12.12, ותוקפו של ההיתר האחרון שבו החזיק העותר 2 פג בתאריך 31.12.12 (ראו נספח 3 לעתירה).

6. בראשית חודש ינואר התקבלו בקשותיהם של העותרים לחידוש ההיתר במשרדי המת"ק הישראלי. ביום 15.1.13 סורבו הבקשות, תוך שדבר הסירוב הועבר לידי המת"ק הפלסטיני במסגרת פגישת הקישור היומית הרגילה.

7. נזכיר, כי בהתאם להסכמי הביניים, הטיפול בכלל הבקשות למתן היתרי כניסה מטעם המפקד הצבאי, מבוצע במשותף על ידי מנגנוני התיאום והקישור הישראלי והפלסטיני. תיאום זה מבוצע מידי יום בפגישה בין נציגי התיאום והקישור של שני הצדדים. מטרתה של פגישה זו, בין היתר, הינה העברת הבקשות להיתרים והתשובות להן. כמו כן, במסגרת פגישה יומית זו נערכים בירורים באשר לבקשות קודמות. במסגרת חלוקת העבודה, וכך חס פני הדברים בעשרות-אלפי בקשות המוגשות מדי שנה לכניסה למרחב התפר, העברת תשובת המת"ק הישראלי בדבר סירוב או מתן היתר מבוצעת על ידי מנגנון התיאום והקישור הפלסטיני.

8. למעלה מן הצורך, נפרט כי טעמי הסירוב בעניינו של העותר 1 נעוצים בחשד לשימוש בהיתר שלא לפי תנאיו. זאת, שכן בעניינו נרשמו מספר יציאות ממרחב התפר מבלי שנרשמו כניסות קודם לכן. הדבר מעיד לכאורה על כך שהעותר 1 נכנס למרחב התפר שלא דרך המעברים המיועדים לכך, ושהה במרחב התפר במשך תקופה שמשכה אינו ידוע. בכך, הפר העותר 1 את תנאי ההיתר. היות שאין כל מכשול פיסית החוצץ בין מרחב התפר לבין שטח מדינת ישראל, וכל מי שנכנס למרחב התפר יכול לעבור למדינת ישראל (אף אם הוא אינו מורשה לעשות זאת), מייחס המפקד הצבאי חשיבות רבה להסדרים הקבועים בקפ"ק מרחב התפר, שתכליתם בין השאר לאפשר ביקורת על אופן השימוש בהיתרי הכניסה למרחב התפר. על כן, כאמור, הוחלט לסרב את בקשתו של העותר 1 לקבלת היתר כניסה נוסף למרחב התפר.

בעניינו של עותר 2 הטעם לסירוב למתן היתר נעוץ בכך שלא נראה כי יש צורך בכניסתו לאדמות המשפחה. הראיה הטובה ביותר לכך שאין לעותר 2 צורך בהיתר, שעמדה בבסיס החלטת המת"ק, הינה כי על פי רישומי מעבריו, הרי שהעותר כמעט ולא השתמש בהיתר הקודם שניתן לו. זאת, על אף שההיתר הקודם ניתן בתקופת המסיק (ובאדמות העותר מגדלים, בין היתר, עצי זית – ראו סיפת סעיף 14 לעתירה). נעיר, כי במקרה זה, אחיו של העותר 2 ובנו של העותר 1, קבהא, מחזיק בהיתר כניסה למרחב התפר לצורך עיבוד החלקה, וכי הוא מנצל באופן תדיר היתר זה.

9. נזכיר, כי מטרת היתר התעסוקה אותו מבקש העותר 2, שאינו בעל זיקת בעלות לאדמה, היא עיבוד האדמות החקלאיות. ההיתר ניתן כאשר קצין התיאום והקישור נוכח לדעת כי יש צורך בהנפקת היתר, תוך התחשבות בקריטריונים המקצועיים שנקבעו ע"י קמ"ט חקלאות.

10. ביום 9.1.13 נתקבלה פניית העותרת 3, בשם העותרים, שמוענה לרמת"ק ג'נין.

11. ביום 18.2.13 הוגשה העתירה דנן.

12. ביום 25.2.13 השיב קצין פניות הציבור במינהל האזרחי לפנייה זו, במנותק מהטיפול בעתירה, כך:

"2. מבדיקה שנערכה במערכת הממוחשבת שבידנו, עולה כי בקשה שהגיש מרשך לקבלת היתר כניסה למרחב תפר סורבה בתאריך 15.01.2013 עקב מניעת אג"ם.
3. באפשרותו של מרשך לגשת למשרדי הקישור הישראלי שבאזור מגוריו לצורך הגשת בקשה לוועדת שימוע בעניינו." [הדגשה הוספה]

העתק מכתבו של קצין פניות הציבור מצורף ומסומן מש/1.

13. מן העתירה עולה כי לטענת העותרים, דבר הסירוב עליו הוחלט עוד ביום 15.1.13, לא הועבר לידיעתם על ידי גורמי התיאום הפלסטיניים.

14. בשים לב להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 18.2.13 בה נתבקשו המשיבים ליתן דעתם "גם להיבטים המעשיים של העתירה", דומה כי יש מקום, לפני משורת הדין ועל אף חלוף הזמן, לאפשר לעותרים לערער על החלטת המת"ק באמצעות הגשת בקשה לוועדת השימוע, ולמצות את ההליך המנהלי בעניינם.

15. משכך, מסכימים המשיבים כי העותרים יגישו בקשת ערעור על החלטת הסירוב בעניינם לוועדת השימוע, עד יום 20.3.13.

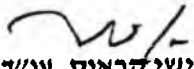
עמדת המשיבים

16. המשיבים יטענו, כי דינה של העתירה להידחות על-הסף בהעדר עילה להתערבותו של בית המשפט הנכבד. זאת, בהיעדר כל פגם בהתנהלות המשיבים, ומאחר שאין מקום שבית המשפט הנכבד יידרש לסוגיה נושא העתירה בטרם מיצוי ההליך המנהלי על דרך של הגשת ערר בהתאם לקבוע בקפ"ק מרחב התפר.

17. כאמור לעיל, המשיבים יאפשרו לעותרים לפנות לוועדת השימוע לצורך ערעור על החלטת הסירוב. ברי, כי כל החלטה שתקבל יוכלו העותרים להעמיד לביקורתו של בית המשפט הנכבד, ככל שתהיה להם עילה לעשות כן.
18. לאור כל האמור לעיל, המשיבים יבקשו מבית המשפט הנכבד לדחות את העתירה על הסף.
19. העובדות המפורטות בתגובה זו נתמכות בתצהירו של סגן עלא אחמד, סגן ראש תחום מעברים ותפר במינהל האזרחי.

היום, כ"ח באדר תשע"ג

10 במרץ 2013

אבישי קראוס, עו"ד
עוזר לפרקליט המדינה